

COURANT, De, katholiek Vlaams dagblad, uitgegeven in Brussel door de s.v. De Beiaard. Het eerste nummer verscheen op 19 september 1937, het laatste op 10 mei 1939.

Tot de stichters van de s.v. De Beiaard behoorden verscheidene katholieke Vlaamse industriëlen, o.w. Leon Bekaert de belangrijkste kapitaalinbrenger was. Het overige kapitaal kwam van christelijke sociale organisaties, in de raad van beheer vertegenwoordigd door de oud-minister Edmond Rubbens, minister August de Schryver, Mgr. Cruysberghs (toen aalmoezenier van de Belgische Boerenbond) en kanunnik Brys, nationaal proost van het Algemeen Christelijk Werkliedenverbond (ACW). De n.v. Het Volk was eveneens aandeelhoudster. Haar inbreng was voornamelijk materiaal voor de drukkerij. Afgevaardigde-beheerder van de s.v. De Beiaard was Robert van de Putte. De oprichting ging gepaard met wat men de eerste technische concentratie in de Belgische pers zou kunnen noemen. Zij kwam tot stand in de vorm van een samenwerkende vennootschap, de s.v. *Pressa Catholica*, waartoe vier dagbladen toetreden: *De Courant*, *Het Volk - De Tijd*, *Le XX-ème Siècle* en *La Cité Nouvelle*. Algemeen directeur van de s.v. De Beiaard werd ir. Robert Reyntjens, terwijl dr. Godfried Develter benoemd werd tot hoofdredacteur en politiek directeur van *De Courant*. De redactie was op een paar uitzonderingen na samengesteld uit nieuwe, jonge elementen, wat ondanks de technische samenwerking met de drie oudere dagbladen een niet gering waagstuk bete-

kende. Ook was de internationale toestand niet bevorderlijk voor een nieuwe onderneming. Na één jaar, bij de eerste mobilisatie in augustus 1938, raakte De Courant door de oproeping van talrijke medewerkers in moeilijkheden. De grootste oplage overtrof nooit de 10.000. Op 10 mei 1939 werd de s.v. De Beiaard opgeheven en de publikatie gestaakt. Kort daarna verdween ook La Cité Nouvelle uit de groep Pressa Catholica. Het Volk - De Tijd verlieten de groep op het eind van 1939 en werden toen in Gent gedrukt. Le XX-ème Siècle verdween voorgoed op 10 mei 1940.

De Courant was opgericht als concurrent van De Standaard en de politiek van de leider daarvan, G. Sap. Het blad verklaarde zich voorstander van een „welbegrepen nationalisme”, meende dat weldra het gevaar van Waals imperialisme zou verdwijnen en zag geen tegenstelling tussen het Vlaamse welzijn en de Belgische staat: het zou federalisme dus afwijzen.

In het eerste hoofdartikel werd er de nadruk op gelegd, dat De Courant „niet in dienst zou staan van bepaalde personen en groeperingen” en dat het blad in de rangorde der waarden de godsdienst op de eerste plaats zou stellen en in dat opzicht zijn houding zou afstemmen op de uitspraken van het kerkelijk gezag. „Wanneer onze geestelijke oversten hebben gesproken, blijft er ons, katholieken, niets anders over dan te gehoorzamen”. Het blad hoopte dat de taalwetgeving de betrekkingen tussen Vlamingen en Walen geleidelijk zou normaliseren. Het zou zijn sociale houding laten inspireren door de sociale leer van de kerk en wilde elke vorm van klassestrijd voorkomen. De Courant sprak zich uit voor de neutraliteit van België en voor „culturele en militaire toenadering tot Nederland”.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, IV (1969). EMIEL VAN CAUWELAERT